

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Sžo/14/2016
Identifikačné číslo spisu: 6015200723
Dátum vydania rozhodnutia: 26.04.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Petra Příbelská
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:6015200723.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne: NetSpace s.r.o., sídlom Obrancov Mieru 3173, 962 12 Detva, zastúpená advokátskou kanceláriou Aequitas s.r.o., sídlom Dolná 19, Banská Bystrica, proti žalovanému: Okresný úrad Banská Bystrica, odbor výstavby a bytovej politiky, sídlom Námestie L. Štúra 1, Banská Bystrica, za účasti: DTnet Detva s.r.o., sídlom M. R. Štefánika 65, Detva, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. OU-BB-OVBP2-2015/008021-002-BD zo dňa 23. marca 2015, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 23S/96/2015-72 zo dňa 23. septembra 2015, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 23S/96/2015-72 zo dňa 23. septembra 2015 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a ďalšie konanie.

Odôvodnenie

I.

1. Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej len „krajský súd“) rozhodnutie žalovaného č. OU-BB-OVBP2-2015/008021-002-BD zo dňa 23. marca 2015 a rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu Mesta Detva č.j. 446/2013/DKa-ozn. zo dňa 2. decembra 2014 podľa § 250j ods. 2 písm. a/ a d/ O.s.p. zrušil s bodkou a uložil žalovanému povinnosť uhradiť žalobcovi náhradu trov konania v sume 603,59 € do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

2. Skutkový stav možno zhrnúť nasledovne. Mesto Detva ako príslušný stavebný úrad podľa § 117 zákon č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) nepriznal spoločnosti NetSpace s.r.o. postavenie účastníka konania podľa § 34 ods. 2 stavebného zákona, § 14 a § 46 zákona 71/1967 Zb. o správnom konaní (Správny poriadok) v územnom konaní o umiestnení líniovej stavby „Detva, optická sieť DT net“. Žalobca trval na tom, že z dôvodu, že trasy navrhované stavebníkom DTnet Detva s.r.o. sú vedené v tesnej blízkosti alebo dokonca v súbehu s líniovou stavbou žalobcu, môžu byť žalobcove vlastnícke práva rozhodnutím o umiestnení stavby priamo dotknuté. Z tohto dôvodu sa žalobca domáhal postavenia účastníka podľa § 34 ods. 2 stavebného zákona a § 14 ods. 1 Správneho poriadku. Stavebný úrad konštatoval, že vydaním predmetného rozhodnutia o umiestnení líniovej stavby „Detva optická sieť DTnet“ nedôjde k zásahu do vlastníckeho práva, ani k dotknutiu

iných práv, právom chránených záujmov, pretože trasy navrhovanej siete budú viesť mimo súběžných telekomunikačných vedení a nedôjde k odkrytiu alebo poškodeniu existujúcej siete žalobcu. V prípade križovania a súbehu s cudzími inžinierskymi sieťami musia byť dodržané príslušné ustanovenia STN 73 6005 a pri realizácii stavby musia byť rešpektované ustanovenia § 68 ods. 5 zákona č. 351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách. Stavebný úrad ďalej konštatoval, že spoločnosť NetSpace s.r.o. nepreukázala, v čom by malo ohrozenie práv a právom chránených záujmov spočívať a ani stavebný úrad vlastnou činnosťou nezistil zásah a obmedzenie vlastníckeho práva umiestnením líniovej stavby.

3. Žalobca podal proti rozhodnutiu stavebného úradu odvolanie, o ktorom rozhodol žalovaný rozhodnutím č. OU-BB-OVBP2-2015/008021-002-BD zo dňa 23.03.2015 tak, že odvolanie zamietol a rozhodnutie stavebného úradu potvrdil s konštatovaním, že odvolateľ nepreukázal zásah do jeho vlastníckych, prípadne iných práv.

4. Žalobca následne v zákonom stanovenej lehote podal žalobu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného. Dožadoval sa zrušenia tohto rozhodnutia a rozhodnutia prvostupňového stavebného úradu podľa § 250j ods. 2 písm. a/ O.s.p. tvrdiac, že rozhodnutie vychádza z nesprávneho posúdenia veci a podľa § 250j ods.2 písm. d/ O.s.p. z dôvodu, že rozhodnutie je nepreskúmateľné pre nedostatok dôkazov. Žalobca najmä namietal, že trasy navrhovanej stavby sú vedené v tesnej blízkosti, v niektorých miestach v súbehu s líniovou stavbou žalobcu, čo aj preukázal nákresemi predloženými stavebníkom a že rozhodnutie stavebného úradu a žalovaného nie je riadne odôvodnené podľa § 47 ods. 3 Správneho poriadku.

5. Krajský súd uznesením č.k. 23S/96/2015-53 zo dňa 18.08.2015 pribral do konania účastníka správneho konania DTnet Detva s.r.o.. Krajský súd uznesením č.k. 23S/96/2015-54 zo dňa 18.08.2015 odložil vykonateľnosť napadnutého rozhodnutia žalobou až do právoplatného skončenia konania o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného s poukazom na ustanovenie § 250c ods. 1, druhá veta O.s.p.. Pribratý účastník konania spoločnosť DTnet Detva s.r.o. sa nariadeného pojednávania nezúčastnil a to napriek riadnemu doručeniu predvolania, bez predchádzajúceho ospravedlnenia neúčasti na pojednávaní a bez žiadosti o jeho odročenie z dôležitých dôvodov. Súd preto pokračoval v konaní v súlade s § 250g ods. 2 O.s.p., § 101 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 O.s.p..

6. Krajský súd dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie, ako aj jemu predchádzajúce prvostupňové rozhodnutie vychádza z nesprávneho posúdenia veci a je nepreskúmateľné z dôvodu nedostatočného odôvodnenia.

II.

7. Proti rozsudku krajského súdu podal žalovaný odvolanie v celom rozsahu. Žalovaný poukazuje na to, že krajský súd svojím rozhodnutím žalobcovi priznáva okrem postavenia dotknutého orgánu aj postavenie účastníka konania, teda súčasne dve postavenia v konaní, z čoho žalobcovi plynú ďalšie práva a narúša tým postavenie a spôsobuje nerovnosť medzi účastníkmi konania. Tým sa porušuje zásada uvedená v § 4 ods. 2 spočívajúca v rovnosti účastníkov konania pri uplatňovaní si svojich procesných práv a povinností v správnom konaní. Žalovaný ďalej uvádza, že z dôvodu úpravy účasti v § 34 stavebného zákona, je vylúčená subsidiárna aplikácia všeobecnej úpravy účasti obsiahnutej v správnom poriadku, konkrétne § 14 ods. 1 správneho poriadku. Preto, v tejto veci je potrebné brať na zreteľ zásadu subsidiarity a účastníctvo sa má posudzovať podľa špeciálnej úpravy stavebného zákona.

8. V odvolaní žalovaný taktiež uvádza argument, že sieť žalobcu je verejnou sieťou v zmysle § 2 ods. 2 zákona č. 351/2011 o elektronických komunikáciách (ZEK), keďže ňou žalobca poskytuje verejnú elektronickú komunikačnú službu podľa § 3 ods. 2 prvá veta ZEK. Jej poskytovanie je regulované štátnymi orgánmi vo verejnom záujme (§ 6 ZEK). Vo verejnom záujme sa týmto zákonom poskytovateľom verejnej elektronickej komunikačnej služby priznávajú práva a povinnosti a nie sú nositeľmi subjektívnych práv, ktorých ochrana sa priznáva účastníkovi konania. Na podporu svojich tvrdení žalovaný spomenul rozhodnutia JUD41971SK - 2 Sžo 228/2009 a JUD45120SK - 8 Sžo

162/2009 z ktorých vyvodil záver, že dotknuté orgány nepredkladajú záväzné stanoviská týkajúce sa ich subjektívnej sféry, ale ktoré sa týkajú verejných záujmov, ktorých ochrana vyplýva z osobitného predpisu. Možno teda povedať, že dotknutý orgán nie je nositeľom subjektívnych práv a povinností a tým pádom nemohol byť na nich rozhodnutím stavebného úradu dotknutý. Žalobcovi v tomto prípade ako dotknutému orgánu prináleží podávať záväzné stanoviská.

9. Žalovaný teda jasne zastáva názor, že žalobca nemá postavenie účastníka konania v predmetnom územnom konaní podľa § 34 ods. 2 stavebného zákona a jeho vlastnícke alebo iné práva nemôžu byť týmto územným konaním dotknuté.

10. Na podporu svojich tvrdení žalovaný na záver odvolania dodáva, že vlastníci sietí a zariadení technického vybavenia územia, ako sú napr. vlastníci vedenia rozvodu elektriny, vodovodu, kanalizácie, plynu, teplovodov, vedení elektronických komunikačných sietí, majú v konaniach stavebných úradov vždy postavenie dotknutých orgánov podľa § 140a stavebného zákona, pokiaľ nie je v osobitnom predpise ustanovené inak. Je tomu tak aj napriek skutočnosti, že sa ich rozvody križujú, alebo sú v súbehu.

III.

11. Žalobca podal vyjadrenie k odvolaniu žalovaného. Uviedol, že žalovaný v odvolaní rozhodnutia bol povinný riadne odôvodniť svoje rozhodnutie. Bol povinný uviesť všetky relevantné argumenty a úvahu na základe ktorých následne rozhodol. Tým, že dostatočným spôsobom neodôvodnil svoje rozhodnutie, čo bol povinný na základe § 47 ods. 3 Správneho poriadku, je rozhodnutie nepreskúmateľné a nezákonné.

12. Žalobca sa ďalej vyjadruje, že stavebný zákon a ani správny poriadok nevyklúčujú možnosť postavenia dotknutého orgánu a zároveň účastníka konania nakoľko síce žalobca ako dotknutý orgán presadzuje verejné záujmy, je taktiež spoločnosťou založenou za účelom podnikania a dosiahnutia zisku. Z tohto dôvodu je nepochybné, že žalobca má práva a právom chránené záujmy, ktoré môžu byť prípadnou stavbou DTnet s.r.o. dotknuté. Je preto potrebné, aby si žalobca mohol brániť svoje subjektívne práva aj ako účastník konania.

IV.

13. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako odvolací súd (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v rozsahu a medziach podaného odvolania (§ 246c ods. 1 veta prvá a § 212 ods. 1 O.s.p.), odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že rozsudok krajského súdu je potrebné zrušiť, pre vadu výroku napadnutého rozsudku.

14. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) sa nemohol zaoberať meritom odvolania žalovaného, pretože zo súdneho spisu zistil, že zo zápisnice z pojednávania zo dňa 23.09.2015 vyplýva, že rozsudok krajského súdu bol vyhlásený v rozpore s ustanovením podľa § 250j ods. 2 písm. a) a d) O.s.p., pretože krajský súd zrušil rozhodnutie žalovaného bez toho, aby mu vec vrátil na ďalšie konanie. Uvedená vada výroku napadnutého rozsudku sa pretavila aj do písomného vyhotovenia rozsudku, pretože krajský súd je viazaný vyhláseným výrokom rozsudku.

15. Podľa § 157 ods. 1 O.s.p., v písomnom vyhotovení rozsudku sa po slovách „V mene Slovenskej republiky“ uvedie označenie súdu, mená a priezviská sudcov a prísediacich, presné označenie účastníkov a ich zástupcov, účasť prokurátora, označenie prejednávanej veci, znenie výroku, odôvodnenie, poučenie o lehote na podanie odvolania a náležitostiach odvolania podľa § 205 ods. 1 a 2, poučenie o možnosti výkonu rozhodnutia a deň a miesto vyhlásenia.

16. Podľa § 250j ods. 2 O.s.p., súd zruší napadnuté rozhodnutie správneho orgánu a podľa okolností aj rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa a vráti vec žalovanému správne mu orgánu na ďalšie konanie, ak po preskúmaní rozhodnutia a postupu správneho orgánu v medziach žaloby došiel k záveru, že

- a) rozhodnutie správneho orgánu vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci,
- b) zistenie skutkového stavu, z ktorého vychádzalo správne rozhodnutie, je v rozpore s obsahom spisov,
- c) zistenie skutkového stavu je nedostačujúce na posúdenie veci,
- d) rozhodnutie je nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť alebo pre nedostatok dôvodov,
- e) v konaní správneho orgánu bola zistená taká vada

17. Týmto postupom súdu došlo k závažnému pochybeniu, ktorým došlo k odňatiu práva na spravodlivé súdne konanie podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd (ďalej aj „dohovor“).

18. Podľa článku 6 ods. 1 dohovoru, každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch.

19. Na základe vyššie uvedenej vady výroku rozsudku, musel odvolací súd napadnuté rozhodnutie zrušiť, pretože rozsudok postihnutý tak závažnou procesnou vadou nemôže byť považovaný za správny a zákonný.

20. V ďalšom konaní bude úlohou krajského súdu opätovne rozhodnúť na pojednávaní.

21. Súd prvého stupňa je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu (§ 226 O.s.p.).

22. O náhrade trov konania rozhodne súd prvého stupňa v novom rozhodnutí o veci (§ 224 ods. 3 O.s.p.).

23. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.